

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6901/2022
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радослав Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Тодоровић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., ради исељења и предаје поседа по тужби и утврђења ништавости уговора и утврђења права својине по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 349/21 од 03.08.2021. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 349/21 од 03.08.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 349/21 од 03.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници, Судска јединица у Љубовији П 241/20 од 06.11.2022. године, ставом првим изреке, одбачена је као недозвољена противтужба туженог-противтужиоца ББ у делу којим је тражио да се утврди да је апсолутно ништава пресуда Општинског суда у Љубовији П 185/08 од 03.09.2008. године у ставу четири изреке. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена противтужба у делу којим је тражено да се утврди да је апсолутно ништав уговор о купопродаји непокретне имовине закључен између „Морна форест“ доо у стечају из Љубовије и АА из ..., који је закључен дана 19.02.2008. године и оверен пред Општинским судом у Љубовији Ов. бр. 2945/08. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се утврди према тужили-противтуженој да стамбена зграда површине 8,5x5,4м која се налази на првом спрату, изграђена на кп. бр. .. КО Љубовија, у улици ... број .., представља заједничку имовину стечену у браку. Ставом петим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле АА и обавезан тужени ББ да испразни од лица и својих личних ствари стамбену зграду у власништву тужиле АА, која се налази у улици ... бр. .. у Љубовији, на кат. парц. бр. .. КО Љубовија, описаних димензија и спратности и да је преда у својину и државину тужили. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове поступка у износу од 288.900,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде

до исплате, а преко тог износа је одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова поступка. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 349/21 од 03.08.2021. године, одбијена је жалба туженог и наведена првостепена пресуда је потврђена. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-противтужилац ББ је благовремено изјавио посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да ревизијски суд прихвати одлучивање о ревизији ради уједначавања судске праксе.

Тужиља је дала одговор на ревизију предлажући да се не прихвати одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној и да се ревизија као недозвољена одбаца.

Одлучујући о посебној ревизији на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23 - други закон), Врховни суд је оценио да ревизија туженог-противтужиоца није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

Ревизијом се побија правноснажна пресуда којом је тужени обавезан на иселјење и предају поседа стана тужиљи која је стан купила на јавном надметању у поступку уновчења имовине стечајног дужника, из средстава своје посебне имовине (новца наменски добијеног за куповину стана од мајке) и представља посебну имовину тужиље, те одбијен противтужбени захтев туженог за утврђење да предметни стан представља заједничку имовину стечену у браку. О наведеном је одлучено одговарајућом применом Породичног закона и Закона о основама својинскоправних односа, у чињеничноправној ситуацији да предметни стан није био додељен тужиоцу од стране предузећа у којем је био запослен, већ је бесправно уселен у 1993-ој години и надаље био коришћен за породично становање без правног основа све до закључења

уговора о купопродаји од стране тужиље као купца која је купопродајну цену стана исплатила из средстава своје посебне имовине, новца добијеног од своје мајке за ту сврху.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе, како се ревизијом непоткрепљено предлаже и да не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца применом института изузетне дозвољености ревизије, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 27.11.2012. године, означена вредност предмета спора по тужби износи 50.000,00 динара. Противтужба је поднета 13.05.2013. године, означена вредност предмета спора по противтужби износи 50.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**